

TRĪS DIENU

PIRMSJĀNU VELOTŪRE

7 2020. GADA JŪNIJS

Ūdriņi - Ilzene

Ciemos pie Bimbas. Ģenerāļa
Goppera dzimtās mājas.
Speķu pīrādziņi. Velo amfībija.
Pusdienas Mēra muižā. Trošu
tilts pār Gauju. Viestura
ietekmes zona.

Ilzene - Jaunvosi

Līkloči papardēs. Raķešu bāze.
Ates dzirnavas. Pusdienas
Alūksnē. Velohuligāns.
Ceļmalas viesu māja..

Jaunvosi - Valga

Velo grupas sastāvs sarūk.
Zaļais maršruts pa veco
dzelzceļu. Kazu barošana.
Vjetnamiešu restorāns.

PROLOGS

*Bērnu ballīte. Fantastiskais saulriets.
Vakars Ūdriņos.*

Didzis ir laimīgi ticis vaļā no bērnu ballītes. Burtiski staro. Iespējams arī ļoti sailgojies pēc Bimbas un velobraucieniem. Meita Sindija un dēls Renārs stāsta par jaunākās meitas bērnodārza izlaidumu, par milzum daudzajām dziesmām un skaistajiem dzejolišiem. Pa ceļam paķeram vēl Viestura meitu Alisi. Bērni jau tik lieli, ka tēvu mašīnas vakarā aizdzīs uz mājām. Didzis bērniem apsolījis Macdonaldu, un Juglā arī tur ieklūpam. Nesaprotu kāpēc man vajadzēja tik daudz sagrabties, un trakākais, ka pēc to burgeru rīšanas man vēders noprotējās un uzpūtās, kā tāds balons. Brauciens uz Ūdriņām paskrēja vēja spārnos, Didža un bērnu čalu pavadīts. Pa ceļam mēģināju ķert fantastiskos vakara saulrieta kadrus, un nepieļaut, lai viss Macdonalda labums ātri nenonāktu tur, kur nevajag. Vecais Volvo ir gana liels un komfortabls, izņemot to, ka milzīgajā tveicē strādāt atteicies kondicionieris. Par Ūdriņām biju dzirdējis vis-

maz 200x, tad nu beidzot bija pienācis tas brīdis arī tās apskatīt. Piebraucot redzam, ka paliels bars jau strebļ. Bimbas gatavoto auksto zupu, klāt piedzerdami alu. Ātri atdodu ciemakukuli, un slepus ar acīm meklēju sirsniņmājiņu, bet pretēji tam tiekam piesēdināti pie galda, un ātri pabaroti. Tā kā jūtu, ka īsti labi nebūs, ilgi uz vietas nepalieku, un cenšos uzminēt, kurā dzīvoklī tad mītinās Bimba, un, kā tā nemanāmāk iesprukt viņa valdības tronī. Pa to laiku, jau ir at-rasta basketbolbumba, un Bimba, kā jaunībā, komunicē ar jaunajām dāmām un mētā bumbu pa leģendāro grozu, kas protams atkal bija ar lielu un slavenu vēsturi, bet ne tas mani šajā brīdī uztrauc, lai nebūtu viss tik aizdomīgi aizeju uz Gauju nopeldēties. Vakars silts jauks, man piebiedrojās arī Didzis un Renārs. Kaut kā pakautrējāmies līst ūdenī bez biksēm, un aiz lielās steigas arī dvielis palika somā..

*ar tumsas iestāšanos tiek pieklusināta pa radio 2 skanošās
romantiskās dziesmas, un visi pamazām dodās pie miera*

Atgriežoties pie pārējiem, viss izskatās pa vecam, un man arī. Galu galā visu kaunu metu pie malas, un, lai finālā nav šausmīga katastrofa, eju izlūkot, aiz kurām dzīvokļa durvīm, tad atrodas smalkie Bimbas apartamenti. Manas detektīva dotības, un dedukcijas metodes pielietošana, pēc logā ielikta radioaparāta, bija veiksmīga, un pēc ceturto durvju izraustīšanas, redzu balto glābējpodu. Atlikušā vakara daļa, kā jau parasti laukos, vasarā, sildāmies pie lielā ugunsкура, kuram ik pa laikam Bimba atved jaunus bluķišus ar ķerru, kurus viņš izvilcis no piegaujas parciņa, sazāgējot kritušos kokus. Tiek kurināts otrs ugunkurs šašlikam, kuru tomēr neviens nav spējīgs uzcept, un arī nav īpašas vajadzības.

iebaidījis, vai arī tomēr visi šausmīgi slēpjas no svešiem ļautiņiem, pat gaismu dzīvokļos neieslēdz, jo, lai vai, kā, bet Kariņš ar Uga Dumpi tomēr vēl uztraukti pa Latvijas televīziju stāsta par COVID 19, un visiem vēlamajiem ierobežojumiem. Par naktsmītni man tiek piešķirta viena no Bimbas teltīm, ar kuru viņš esot gan Korsiķu izbraukājis, gan vēl citas tālas zemes. Gādīgi man atnes armijas paklājiņu un spilventiņu. Un tā, kā gaidāms diezgan bargs 3 dienu veloceļojums, ar tumsas iestāšanos tiek pieklusināta pa radio 2 skanošās romantiskās dziesmas, un visi pamazām dodās pie miera..

Kariņš ar Uga Dumpi tomēr vēl uztraukti pa Latvijas televīziju stāsta par COVID 19, un visiem vēlamajiem ierobežojumiem.

Ūdriņos ir vairākas mājas, un pie mājām stāv privātās automašīnas, bet vai nu Bimba ir visus

UPĪTE PIE ĢENERĀĻA GOPPERA DZIMTAS MĀJĀM

VELOTŪRES PIRMĀ DIENA

*Vēlotūristi diezgan kuplā skaitā, pamet viesmīlīgo Bimbas midziņu,
lai mestos iekšā aizraujošajā pirmssvētku pārdzīvojumā!*

Ūdriņos tomēr ir jauki. No rītiem te dzied putniņi, droši vien pa naktīm gaudo vilki, un rej lapsas. Kamēr Bimba gatavo brokastis, viesi var nesteidzīgi apskatīt meža ciematiņu, iepazīties ar šeit dzimušajiem slavenākajiem cilvēkiem, vietas vēsturi, kādreizējām paražām. Bimba ir gatavojies no sirds, uz galda tiek celta šausmīgi garšīga zivs ar zaļi zilām asakām, pašu ceptām burkānmaizēm, un te pat salasītām zāļu tējiņām. Izbraucam gandrīz precīzi plānotajā laikā, tomēr, kā jau kārtīgam mājas saimniekam, māja jāatstāj tāda, lai būtu pēc tam patīkami atgriezties. Paldies Dievam Elga ir apsolījusi pa ceļam savākt visu neapēsto pārtiku un smagās somas, tāpēc tie, kas uzticās

Didža sievai, sanes savu bagātību vienā no Bimbas teltīm.. Pa ceļam daži mazi pitstopi, kamēr nonākam līdz ģenerāļa Coppera dzimtas mājām. Mūs sirsnīgi tur sagaida, un dziedot Latvijas valsts himnu, svinīgajā ceremonijas daļā tiek uzvilks sarkanbaltisarkanais karogs. Pēc tam seko ekskursija pa dzimtajās mājās iekārtoto muzeju, peldvietas un pirts apskatīšanu, ūdens dzeršanu, un dažādu basņu un gudrību stāstīšanu no mūsu puses. Atvadoties Bimba saimniekiem dāvina vienu no skaistākajām Jāņu dienas dziesmām. Citi arī būtu ar mieru vilkt līdzi, bet lapiņas ar dziesmu vārdiem diemžēl netiek izdalītas, tāpēc atliek baudīt solokonzertu..

Pirmajā dienā nobraukti 111 km

Bimbas organizētajos ceļojumos tiek nodrošināts visaugstākais iespējamais servisa līmenis, tāpēc pusdienlaikā kaut kur tuvumā tiek cepti speķu pīrādžiņi un saldās rullītes, un, lai veloceļotāji nepārpūlētos tiek sarunāts arī transports, kas tos piegādātu mums vēlamajā pieturas vietā. Diemžēl Didža sieva Elga, pēc bērnu ballītes neizbrauc laicīgi no Mārupes, tāpēc tiek izsaukta Didža meita no 100 km attālās Ilzenes, lai 5 km pievestu pīrādžiņus pie smalkās velogrupas, kas tajā brīdī tieši bau-

*Pie Bilskas ezera,
gaidām apsoltos pīrādžiņus*

da peldi, jauka ezeriņa krastā. Kā nākošais lielais apskates objekts ir puisis, kuru rādīja tieši pirms nedēļas pa televīziju - riteņbraucējs, pasaules apceļotājs, tagad uzbūvējis unikālu velo - amfibiju. Daži no mūsu grupas viņu pazīst, tāpēc, lai, gan neesam neko sarunājuši tiekam laipni uzņemti, un varam apbrīnot zilo brīnumu. Diemžēl pēc kāda laiciņa, izgudrotājam bija paredzēta svarīga videokonference ar potenciālajiem investoriem, tāpēc drīz vien traucāties tālāk.

*Aigars Lauzis latvietis, kas ar velosipēdu no Londonas
aizbrauca uz Tokiju un pēc tam atgriezās atpakaļ Latvijā.
Tas prasīja četrus gadus, 31 000 km un četras ilgākas pieturas
Stambulā, Dubaijā, Singapūrā un Šanhajā*

*Izcilā karavīra un ģenerāļa Kārļa Goppera
dzimtas mājas "Maskati" Strenču novadā*

Pusdienas mums sarunātas glaunajā Mēra muižā. Pēc kurām visi cenšās atgūt spēkus zem varenā ozola lapotnes. Tālāk seko neskaitāmi dažādi apskates objekti, gan muižas, baznīcas, TOP veikali, gan visādi vēl citādāki smukumi un labumi. Gauju šķērsojam pa jauku trošu tiltiņu, pēc kuras sākās Viestura ietekmes zona, un Bimbam jāsāk piekontrolēt viss teiktais. Pēc tilta ir pazudis arī slavenais latviešu kautrīgums, un cenšoties neskatīties uz

vienīgo grupas dāmu, puīši un onkuļi nomet visu lieko, un zvaniem skanot ieklūp spirdziņošos Gaujas ūdeņos. Bimbam pēc iekļūšanas Viestura zonā, tomēr drusku ietrīcās sirsnīga, tāpēc, lai slēptu uztraukumu, arvien biežāk tiek meklēts glābiņš alus pudelēs un arī drusku stiprākās dziņiņās..

Līdz Viestura īpašumiem vēl drusku tomēr ir jāpacīnās, un, lai vai, kā Bimba cenšās šo brīdi attālināt, gan zvanot priekšējiem skrējējiem, gan triecoties virsū tiem, kas atpaliek, finālā pēc 111 km, esam galamērķī. .

Vakars tiek pavadīts baudot Viestura un viņa ģimenes viesmīlību, ēdot gardo zupu, un visus citus labumus. Priekš Bimbās ir pat sarūpēta ģitāra. No Rīgas ir atbraukusi mana sieva Daiģa ar dēlu Dāvi. Esmu savā neprātā pierunājis viņiem piedalīties nākošās dienas braucienā. Vakara izskaņā Dāvis aizbrauc pie Didža dēla Renāra uz video spēļu maratonu, bet mēs ar Daigu uzslējam telti pie skaistā dīķīša un gaismai dziestot pamazām ieslikstam sapņu pasaulē..

VELOTŪRES OTRĀ DIENA

*Viesturs iejūtās gida lomā,
un steidz atrādīt skaisto apkārtni*

Par laimi vakar piecēlām telti tā tuvāk dīķim. Vardes bija ļoti labi sagatavojušās, un nakts laikā centās nodziedāt visu iemācīto dziesmu repertuāru. Katru reizi, kad izgājām aplaudēt, tās toleranti pieklusa un paklanījās, dažas tik zemu, ka pat sakrita ūdenī. Brokastu laikā man par izbrīnu laicīgi ierodās arī mans dēls Dāvis ar Didža Renāru, lai gan tā uzreiz nevar pateikt, bet domāju video spēļu mači bija ievilkušies līdz vēlū vēlai naktij. Bimbam joprojām ir milzīgs respekts no Viestura ietekmes zonām, tāpēc ik pa laikam cenšās sevi uzmun- drināt ar kādu labu vārdu vai stiprāku malku.

Pēc pasākuma programmas mums noteikti va- kar vai šodien bija kādam jāveic Viestura saga- tavotā “Līkloči papardēs” trasīte. Bet mūžīgā laika un spēka trūkuma dēļ, saņemamies tikai uz starta parādes fotosesiju. Šodien Viesturs ir arī uzņēmies vietēja gida pienākumus, un atrā- da visas pagasta ievērojamākās vietas. Mūsu velopulciņa bariņš ir sasniedzis maksimumu, un Bimbam paliek arvien grūtāk visus pieskatīt un saskaitīt. Diezgan ātri tiekam līdz slavenajai PSRS bijušajai raķešu bāzei, ar milzīgo Ļeņi- na galvu, kas uztupināta tieši uz aizbetonētās raķešu palaišanas šahtas.

*Ceļojuma otrās dienas
veikums 93 km*

Strauji tuvojās svētki, un pie šī objekta Uvis ar Siģitu uzsāk tālo ceļu uz savu svinību vietu, kamēr pārējā grupa aizbrauc pretējā virzienā uz Alūksni.

Ar kaunu pilnām sejām mināties garām ēdošajam Bimbam uz pieezera kafejnīcu, skaidri zinādami, ka šeit ēdīsim vismaz 2x ilgāk. Vieta jauka, bet nedaudz pūš dzestrs vējiņš no ezera.

Drīz viensākās gleznainie grants ceļi. No milzīgajām vibrācijām, Daigas riteņa beņķis vairākas reizes jāpārregulē. Braucam visi diezgan raiti,

pat pārāk. Bimbam tas neizraisa milzīgu sajūsmu, jo izpaliek daudzas atpūtas vietas dabas un dzērienu baudīšanai.

Ap pusdienu laiku esam nonākuši skaistajās Ates dzirnavās, kur septembrī notiekot dažnedažādi smalki pasākumi. Mūs viesmīlīgi sagaida galvenais dzirnavu saimnieks - strīpainais dzirnavu mincis, par godu mums, tas bija uzvilcis arī smalkus, baltus zābaciņus.

Pēcpusdienā esam Alūksnē, atvadāmies vēl no viena svinētāja, kas steidzas pie savējiem uz svinībām ar autobusu, kurā, palaimējās nopirkt

pēdējo brīvo biļeti sev un ritenim. Bimbas draugam Šefam nepatīk glaunais restorāns, kurā Bimba jau sūta sev pankūkas, un vedina braukt uz ātrāku ēstuvi pie Maximas, tomēr, kad lielākā daļa ir nonākusi pie tā, izrādās - ciet.

Ar kaunu pilnām sejām mināties garām ēdošajam Bimbam uz pieezera kafejnīcu, skaidri zinādami, ka šeit ēdīsim vismaz 2x ilgāk. Vieta jauka, bet nedaudz pūš dzestrs vējiņš no ezera. Kamēr mēs pusdienojam, Bimba jau ar dažiem biedriem ir iekārtojies ezera pludmalē, un rezultātu jau pieredzējušākie sāk nojaust. Kad beid-

zot lielākā daļa ir paēdusi, un nedaudz atpūtusies, cenšamies saorganizēt tālāk braukšanu ar puslīdz saglabātu godu. Kaut kā nelaimīgi ir sagādījies, ka Bimbam ir pazudušas velobikses. Pēc dažādo apakšbikšu un šortu piemērišanas bērnu pilnajā pludmalē, tomēr bikses atradās paslēpušās ķiverē. Par laimi vai nu vietējie ir pieraduši pie šādām izklaidēm, vai nu ir ļoti labi audzināti, bet nevienu sliktu vārdu raidītu mūsu virzienā nedzirdam. .

Latvijas brūnā govs agrāk bija neatņemama Latvijas lauku ainavas daļa, tagad to uzskata par apdraudētu lauksaimniecības dzīvnieku šķirni..

Pa ceļam viss kā parasti – baznīcas, veikali, pieturas, Bimbās braukāšana pa visām ceļa joslām, arī uz Pleskavas šosejas dažs labs žigulis strauji dabū mest pa bremzēm. Protams COVIDS cilvēkus, ieskaitot mūs, ir norūdījis, bet tomēr ar vienu aci visi bažīgi to vēro, vai pat izmet kādu skarbāku repliku. Sarunātā ceļmalas viesu māja mūs jau sagaida ar karstu zupu. Šodien jau atkal nobraukti tuvu 100 km. Visiem jau jūtams mērens sagurums. Pēc vakariņām vairums sanāk mūsu guļamistabā, un tā arī jautrā noskaņojumā sagaidām vakaru. Elga ir atkal atbraukusi un atve-

dusi dažas somiņas. Vēlāk kopā ar Daigu aizbrauc pēc mūsu mašīnas, jo jau tagad skaidri zinām, ka tālāk ar riteni no mūsu ģimenes braukšu tikai es. Elga savāc visus savējos, pietiek blandīties apkārt, mājās gaida darbi un gatavošanās svinībām. Arī Viesturam šī tūre kopā ar mums beidzās, jo rīt jau ierodās pie viņa nākošie velobiedri uz “Līkločiem papardēs”. Dāvis, kā atkritis savā gultā, tā arī palicis, mēģinu pabāzt paladziņu apakšā, un apklāt ar sedziņu, diena bija smaga, jo visa jaunā paaudze, pat pēc negulētas nakts, lielākoties turējās avangardā.

*dīrs ātrāk lācis nāks
un ar tevi dancot sāks
Contra-*

VELOTŪRES TREŠĀ DIENA

*No prāvā dalībnieku skaita,
palikuši tikai paši neatlaidīgākie.*

Mēs paliekam mazāk un mazāk. Divi ceļabiedri Mārtiņš un Artūrs aizbrauc uz Smilteni. Šodien piedalīsies tikai 4 paši neatlaidīgākie velotūristi. Tā, kā nekad nebiju bijis Apē, tad apskatām, kas tur ir, un kaut kas tur ir ar. Pēc īsas apspriedes sameklējam mūsu šīs dienas mērķi - zaļais maršruta sākums pa veco dzelzceļu starp Api un Valgu. Lai gan šodien ir pirmdiena, nezin kāpēc, jūtamies, kā svētdienā. Baudām Latvijas un Igaunijas dabu,

plāvas un upes, vecās dzelzceļu stacijas un koka baznīcas, vietējos mākslas darbus. Cenšamies nevienu nebaidīt, lai gan notiek cīņas ar vietējiem akmeņu krājumiem, un pēc tam brūču dakterēšanu. Pēc kazu barošanas ar maizi, vietējā meiča, kas atlaiž ar rolli, nāk pārbaudīt, vai nedarām pāri viņu kazām, un, kā varēja novērot, arī šeit ziņas par COVID ir atnākušas, jo motocikla ķivere ne brīdī netiek noņemta.

VALKA/VALGA - APE 55 KM

Šaursliežu dzelzceļš tika atklāts 1900. gadā.

Darbojās līdz 1970. gadam

Esam pieveikuši vismaz 55 km garu velomaršrutu, un esam par to diezgan lepnī, tāpēc Valgā droši stūrējam uz glaunāko Vjetnamiešu restorānu, lai pēc tam ar gandrīz jaunāko patreizējo vilciena modeli Latvijā trauktos katrs uz savām mājām. Kopā veikti apmēram 270-280 km. Laiks mums bija ļoti jauks, kompānija izcila, daba un satiktie cilvēki neatkārtojami. Man ir liels prieks, ka esmu daļa no šīs velopasaules! Visiem priecīgus Līgo svētkus!!!

VELO CEĻOJUMA ŽURNĀLS NR.2

